

အနုတ္တလက္ခဏသုတ်
တရားတော်(၂)

မာတိကာ

နိဒါန်း

နာရီနှင့်မပြီး၍ အားထုတ်ကြရသည်

နေယျပုဂ္ဂိုလ်တွေ

အချိုးကျကျ အားထုတ်ပုံ

ဒိဋ္ဌိမာနကို ပယ်ရန်

၁-ရှုပက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

မှတ်ပွယ်ဆောင်ပုဒ်များ

၂-ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၃-သညာက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၄-သင်္ခါရက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

၅-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

မှတ်ပွယ် ဆောင်ပုဒ်များ

အနုပဿနာ ၃-ပါး ဆောင်ပုဒ်များ

အနတ္တလက္ခဏာကို ယခုပုံးသည်

၆-ရှုပက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

၇-ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

၈-သညာက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

၉-သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

၁၀-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

၁၁-ရှုပ်တရား၌ ၁၁-ဋ္ဌာနဖြင့်ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

၁၂-ဝေဒနာ၌ ၁၁-ဋ္ဌာနဖြင့်ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

၁၃-သညာ၌ ၁၁-ဋ္ဌာနဖြင့်ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

၁၄-သင်္ခါရတို့၌ ၁၁-ဋ္ဌာနဖြင့်ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

၁၅-ဝိညာဏ်၌ ၁၀-ဌာနဖြင့်ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

ရှုပ်ကို ၁၁-ဌာနဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

ဝေဒနာကို ၁၁-ဌာနဖြင့်ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

သညာကို ၁၁-ဌာနဖြင့်ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

သင်္ခါရတို့ကို ၁၁-ဌာနဖြင့်ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

ဝိညာဏ်ကို ၁၁-ဌာနဖြင့်ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

၁၆-နိဗ္ဗိန္ဒူဇာန်နှင့်တကွ မဂ်၊ပိုလ်ဇာန်များဖြစ်ပုံ

၁၇-ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတော်များ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ

အနတ္တလက္ခဏသုတ် တရားတော်ကြီး

(၁၃၁၉-ခုနှစ် ဝါတွင်း၌ ဟောတော်မူသည်)

အနန္တဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပါ၏။

နိဒါန်း

အနတ္တလက္ခဏသုတ် တရားတော်ကြီးကို ဟောမယ်ဆိုလျှင် အဲဒီသုတ်ကို ဟောတော်မူခြင်း၏ အကြောင်းနိဒါန်းကို ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြလိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယခု အဲဒီ နိဒါန်းကို ဖော်ပြပါမည်။

ပဌမသံဂါယနာ တင်စဉ်တုန်းက အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကြီးက အနတ္တလက္ခဏသုတ် တရားတော်ကို မြတ်စွာ ဘုရားသည်--(၁) အဘယ်အရပ်၌ သီတင်းသုံးစဉ်မှာ ဟောတော်မူပါသလဲ၊ (၂) အဘယ်အခါ၌ ဟောတော်မူပါသလဲ၊ (၃) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က ဟောတော်မူပါသလဲ၊ (၄) အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဟောတော်မူပါသလဲလို့ အကြောင်း နိဒါန်းလေးချက် မေးမြန်းတဲ့အတွက် အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်က “ဧဝံ မေ သုတံ” စသည်ဖြင့် ဖြေကြားတော်မူပါတယ်။ အဲဒီလို ဖြေပုံကို သံဂါယနာတင် မထေရ်မြတ်တို့က--

“ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ ဝိဟာရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ။ တတြ ခေါ လဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါတိ။ ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ၊ ဘဂဝါ ဧတဒေါစ” လို့--

ဒီလိုသံဂါယနာ တင်ထားတော်မူခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီပဉ္စဝဂ္ဂိကို မြန်မာလိုဆိုလျှင်တော့ - ကျွန်ုပ် ဒီလိုကြားဘူးပါသည်။ အခါတပါးမှာ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဗာရာဏသီမြို့ ဣသိပတနေ မည်သော မိဂဒါဝုန်တောမှာ သီတင်း သုံးနေတော်မူပါတယ်။ ထိုစဉ်အခါမှာ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားက ငါးပါးအစုရှိတဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို “ရဟန်းတို့” ဟူ၍ ခေါ်တော်မူလိုက်သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့က “အရှင်ဘုရား” ဟု ခွန်းတုံ့ ပြန်ကြားပါသည်။ ထိုအခါမှာ ဘုန်းတော်ကြီး သော မြတ်စွာဘုရားက ဒီ “အနတ္တလက္ခဏသုတ်” ကို ဟောကြားတော်မူပါသည်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ဒီသံဂါယနာ နိဒါန်းထဲမှာ “အခါတပါး” လို့ သာမညဆိုထားတဲ့အတွက် ဘယ်ခုနှစ်၊ ဘယ်လ၊ ဘယ်ရက်ရယ်လို့ မထင်ရှားဘဲ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီလိုသာမည ဆိုထားရတာကလဲ နှုတ်တက်ဆောင်မှတ်ထားရန် လွယ်ကူအောင်လို့ဘဲ ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘဲနဲ့ သုတ်တိုင်း သုတ်တိုင်းမှာ မည်သည့် ခုနှစ်၊ မည်သည့်လ၊ မည်သည့်ရက်၊ မည်သည့် နာရီအချိန် မှာလို့ ဒီလို တိတိကျကျ သံဂါယနာ တင်ထားမည်ဆိုလျှင် နှုတ်တက်ဆောင်ဘို့ မှတ်ထားဘို့ အများကြီး ခက်ပါလိမ့်မယ်။ ယခုခေတ်လို စာအုပ်ခေတ် ဆိုလျှင်တော့လဲ မခက်ပါဘူး။ အဲဒီလို အပြည့်အစုံ တိတိကျကျ မှတ်ထားရလျှင် သိပ်ကောင်းမှာ ပါဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ဟိုတုန်းက နှုတ်တက်ဆောင်ခေတ် အနေမှာတော့ အများကြီးခက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အခြားသုတ်များမှာလို ဘဲ ဒီသုတ်မှာလဲ (“ဧကံ သမယံ-အခါတပါးမှာ”) လို့ ဒီလိုသာမညဘဲ သံဂါယနာတင်ထားပါတယ်။ ဒါပေမယ်လို့ ဒီသုတ်မှာ တော့ အဋ္ဌကထာက သေသေချာချာ ဖွင့်ပြထားလို့ သိရပါတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ကား ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောပြီးတဲ့ နောက် ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်း ငါးပါးလုံး သောတပန်ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် ဝါဆိုလဆုတ် ၅-ရက် နေ့မှာ ဒီသုတ်ကို ဟောတော်မူတယ်လို့ အဋ္ဌကထာက သေသေချာချာ ဖွင့်ပြထားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်း ငါးပါးလုံး သောတပန် ဖြစ်ပြီးတဲ့ အခါလို့ ဆိုရာမှာ အဲဒီ ငါးပါးထဲမှာက အရှင်ကောဏ္ဍည တပါးသာ သောတပန်ဖြစ်ပုံ ထင်ရှားသေးတယ်။ အခြားလေးပါးမှာ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းနဲ့ သောတပန်ဖြစ်ကြသလဲ၊ သောတပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အနတ္တလက္ခဏ တရားကိုဘာကြောင့် ဟောရပါသလဲ ဆိုတာကတော့ မထင်ရှားသေးဘဲ ရှိနေပါ တယ်။ အဲဒါကို ထင်ရှားအောင် ယခု ထုတ်ဖော်ပြီးပြရဦးမည်။

ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် တရားတော်ကြီးကို နာကြားစဉ်မှာ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးဦးထဲက အရှင်ကောဏ္ဍည တပါးသာလျှင် သစ္စာ လေးပါးကို သိမြင်ပြီး သောတပန် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အရှင်ကောဏ္ဍည တပါးသာလျှင် “တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော၊ လွန်မြောက်ပြီးသော ယုံမှားမှုရှိတယ်။ ယုံမှားကင်းသွားတယ်” လို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ အကျင့်သိက္ခာနှင့်စပ်ပြီး တထစ်ချ ယုံကြည်ချက် ကျသွားပါတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ကား “ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် တရားတော်ကြီးကိုဟောတဲ့ ငါတို့ဆရာဘုရား ဟာ သစ္စာလေးပါး တရားအလုံးစုံကိုသိတဲ့ ဘုရားစစ်၊ ဘုရားမှန်ဘဲ၊ ဟောတော်မူတဲ့ တရားဟာလဲ တရားစစ်၊ တရားမှန်ဘဲ၊ ဒီ တရားအတိုင်းကျင့်ပြီး ဒီတရားကို ငါလိုသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းဟာလဲ သံဃာစစ်၊ သံဃာမှန်ဘဲ၊ ဒီတရားအတိုင်း ကျင့်ရတဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဆိုတဲ့ အကျင့်သိက္ခာတွေဟာလဲ အကျင့်လမ်းမှန်ဘဲ” လို့ တထစ်ချ ယုံကြည်ပြီး အဝေစွ

ပသာဒလို့ခေါ်တဲ့ မလှုပ်ရှား မပျက်ပြားနိုင်တဲ့ သဒ္ဓါတရားနဲ့ ပြည့်စုံသွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရှင် ကောဏ္ဍညက တရားပွဲ ပြီးတဲ့နောက် မကြာခင်ဘဲ မြတ်စွာဘုရားထံမှာ **ဥပသမ္ပဒ** ခေါ်တဲ့ သီလ သိက္ခာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ **သာသနာတွင်း ရဟန်းအဖြစ်** ကို လျှောက်တောင်းပါတယ်။

ဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက “ဧဟိ ဘိက္ခု သွာက္ခာတော ဓမ္မော၊ စရ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယ။ လာလော့ ရဟန်း၊ တရားတော်မှာ ကောင်းမွန် မှန်ကန်စွာ ဟောထားတဲ့ သွာက္ခာတ တရားတော်ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် ဆင်းရဲကုန်ဆုံးခြင်းကို ပြုနိုင်အောင် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လှည့်ပါလော့” လို့ ခေါ်တော်မူပြီးတော့ ရဟန်းအဖြစ်ကို ခွင့်ပြု တော်မူလိုက်ပါတယ်။ ဒီလို ရဟန်းပြုပေးတဲ့ စကားထဲမှာ “**ဧဟိ ဘိက္ခု**”လို့ ပါတဲ့အတွက် ဒီလို ရဟန်းမျိုးကို “**ဧဟိဘိက္ခု**” ရဟန်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

နာရုံမြင့်မပြီး၍ အားထုတ်ကြရသည်

ကျန်တဲ့ ဝပ္ပ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ မဟာနာမ်၊ အဿဇိဆိုတဲ့ လေးဦးကတော့ အဲဒီတုန်းက သစ္စာလေးပါးကို ကိုယ်တိုင် ဉာဏ်နဲ့ ထိုးထွင်းပြီး မသိမမြင်ကြသေးဘူး။ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနသုတ်တရားကို နာရလို့ အဲဒီထဲမှာပါတဲ့အတိုင်း သုတမယဉာဏ်လောက် နဲ့သာ သိပြီးတော့ သက်ဝင်ယုံကြည်တဲ့ **သြကပ္ပနသဒ္ဓါ** လောက်ကိုသာ ရကြသေးတယ်။ မပျက်ပြယ် မလှုပ်ရှားနိုင်တဲ့ **အဝေစ္စ ပသာဒ-သဒ္ဓါတရား** ကိုတော့ မရကြသေးဘူး။ ဒါကြောင့်သူတို့ကတော့ အဲဒီတုန်းက မြတ်စွာဘုရားထံမှာ ချက်ချင်းဝင်ရောက် ပြီး ရဟန်းမပြုကြသေးဘူး။ မြတ်စွာဘုရား ညွှန်ပြတော်မူတဲ့အတိုင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို မူလက ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်နဲ့ဘဲ အားထုတ်နေကြတယ်။ ဒီလိုအားထုတ်လို့ **အရှင်ဝပ္ပ** က ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှာ သောတာပန် ဖြစ်ပါတယ်။ **အရှင် ဘဒ္ဒိယ၊ အရှင်မဟာနာမ်၊ အရှင်အဿဇိ** တို့ကတော့ နှစ်ရက်နေ့၊ သုံးရက်နေ့၊ လေးရက်နေ့များမှာ အစဉ်အတိုင်း သောတာပန် ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီလို သောတာပန် ဖြစ်ပြီးတဲ့ အခါကျမှ မြတ်စွာဘုရားထံမှာ ရဟန်းအဖြစ်ကို အသီးသီး လျှောက်တောင်းကြပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း သူတို့ကို အသီးအသီး “ဧဟိဘိက္ခု”ခေါ်ပြီး ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါတယ်။

နေယျပုဂ္ဂိုလ်တွေ

ဒါကြောင့် ဥဒ္ဓဋ္ဌိတညူ၊ ဝိပဋ္ဌိတညူ၊ နေယျ၊ ပဒပရမဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးနဲ့ ခွဲကြည့်မယ်ဆိုလျှင် **အရှင်ကောဏ္ဍည** တပါးသာ ဓမ္မစကြာသုတ် တရားကို အကျယ်ဟောနေတုန်း နာကြားနေရင်း တရားရသွားတဲ့အတွက် **ဝိပဋ္ဌိတညူ** မည်ပါတယ်။ တခြားပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးကတော့ တရားနာရုံနဲ့ တရားထူးကို မသိမမြင်သေးဘဲ ဘာဝနာအလုပ်ကို တရက်၊ နှစ်ရက် စသည်အား ထုတ်ပြီးမှ သိမြင်ကြတာဖြစ်တဲ့အတွက် **နေယျပုဂ္ဂိုလ်** များလို့သာ ယူရပါတယ်။ ယခုကာလမှာ တချို့က “သောတာပန်ဖြစ်ဘို့ ဆိုတာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ဘို့ အလိုဘူး၊ တရားနာပြီး တရားသဘောကို သိနားလည်ရုံနဲ့ သောတာပန်ဖြစ်တယ်” လို့ ဒီလိုယူဆ ပြောဟောနေကြတာလဲ ရှိနေကြတယ်။ အဲဒီလို ပြောဟောနေကြတဲ့ အချောင် သောတာပန်လမ်းဟာ ဟောဒီ အရှင် ဝပ္ပ စသော မထေရ်လေးပါးရဲ့ အားထုတ်ပုံ၊ သောတာပန်ဖြစ်ပုံနဲ့ နီးနှောကြည့်လျှင် ဘာမျှ အခြေအမြစ်မရှိတဲ့ မဟုတ်တမ်းတရား ဖြစ်ကြောင်း အလွန်ထင်ရှားပါတယ်။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ယခုကာလမှာ လွယ်လွယ်နဲ့ နားလည်အောင် ဟောတတ်တယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ မြတ်စွာဘုရားထက်ပိုပြီး ဟောတတ်ပါမည်လား။ နာကြားရုံနဲ့ နားလည်တဲ့ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကကော ဒီပဉ္စဝဂ္ဂိ မထေရ်လေးပါးထက် ပိုပြီးနားလည်လွယ်ပါမည်လား။ ပြီးတော့နားလည်အောင် ဟောလိုက်ရုံနဲ့ ဒီကိစ္စပြီးမယ်ဆိုလျှင် ဒီ မထေရ်လေးပါးကို သက်သက်ပင်ပန်းအောင် မြတ်စွာဘုရားက အားထုတ်ခိုင်းပါမည်လား။ အဲဒီအချက်တွေကို အဖြေမှန် ရအောင် စဉ်းစားလိုက်လျှင် အချောင်သောတာပန် လမ်းဟာ ဗူးပေါ်သလို အလိုလိုပေါ်လာပါတယ်။

အချိုးကျကျ အားထုတ်ပုံ

ပြီးတော့ အဲဒီတုန်းက ပဉ္စဝဂ္ဂိမထေရ်လေးပါးရဲ့ အားထုတ်ပုံဟာ အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါတယ်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ငါးပါးထဲမှ နှစ်ပါးက ဆွမ်းခံတောင် မသွားတော့ဘဲ မပြတ်အားထုတ်နေကြတယ်။ သုံးပါးက ဆွမ်းခံသွားကြတယ်။ ဒီလိုအားထုတ်နေကြရတဲ့ ရက်လဲရှိတယ်။ ပြီးတော့ သုံးပါးက မပြတ်အားထုတ်နေကြတယ်။ နှစ်ပါးကဆွမ်းခံသွားကြတယ်။ ဒီလိုအားထုတ်နေကြရတဲ့ ရက်လဲရှိတယ်။ ဆိုလိုရင်းကတော့ သောတာပန် မဖြစ်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးထဲက နှစ်ပါးဖြစ်စေ၊ သုံးပါးဖြစ်စေ တပြိုင်နက် မပြတ်မစဲ အားထုတ်နေကြတယ်။ ကျန်တဲ့ တပါးနှစ်ပါးနဲ့ အရှင်ကောဏ္ဍညက ဆွမ်းခံသွားတယ်။ ရလာတဲ့ ဆွမ်းကို မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ ခြောက်ပါးဝေငှပြီး ဘုဉ်းပေးတော်မူကြတယ်တဲ့။ ဒီနေရာမှာ နှစ်ပါးအားထုတ်တဲ့ အခါ သုံးပါး အားထုတ်တဲ့အခါ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်များက အားထုတ်နေကြတယ်၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်များက ဆွမ်းခံသွားကြတယ်လို့ ဒီလို တိတိကျကျ ဖော်ပြထားတာတော့ မရှိဘူး။ သို့ပေမဲ့ သောတာပန်အဖြစ်နောက်ကျတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ စောစောပိုင်းက ဆွမ်းခံမှု ပလိဗောဓ ရှိခဲ့တယ်လို့ ယူဆလျှင် သင့်တော်လောက်စရာ ရှိပါတယ်။

အဲဒီတုန်းကမြတ်စွာဘုရားလဲ ဆွမ်းခံမကြွဘူး၊ တရားအားထုတ်နေတဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့မှာ ကမ္မဋ္ဌာန်း အညစ်အကြေးဖြစ် ပေါ်လာလျှင် သုတ်သင်ဖြေရှင်းပေးနိုင်ဘို့ မိဂဒါဂုန်ကျောင်းတိုက်ဌာနမှာဘဲ အသင့်ရှိနေတော်မူတယ်။ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့က ကမ္မဋ္ဌာန်း အညစ်အကြေး အရှုပ်အထွေး ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အခါမှာ မြတ်စွာဘုရားထံသွားပြီး မေးမြန်းလျှောက်ထားကြတယ်။ တရုတခါမှာ မြတ်စွာဘုရားက သူတို့ထံကြွသွားပြီး ဖြေရှင်းပေးတော်မူတယ်။ ဒါဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်တည်ထောင်ခါစက အချိုးအကျဆုံး အားထုတ်ပုံနဲ့ စောင့်ရှောက်ပုံပါဘဲ။ ယခုကာလမှာလဲ အချိုးကျကျ အားထုတ်ချင်လျှင် ဒီနည်းအတိုင်းဘဲ နေ့ရောညဉ့်ပါ မပြတ်မစဲအားထုတ်ရတယ်။ ဆရာကလည်း သူတပါးစိတ် မသိနိုင်တောင် မေးမြန်းပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းအညစ်အကြေးကို သုတ်သင် ဖြေရှင်းပေးရတယ်။ ဒါမှအကျိုးရှိသင့်သလောက် အပြည့်အစုံဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

အရှင်ဝပ္ပ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယ၊ အရှင်မဟာနာမ်၊ အရှင်အဿဇိ ဆိုတဲ့ ပဉ္စဝဂ္ဂီလေးဦးတို့မှာ ယခု ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း မြတ်စွာ ဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်က စောင့်ရှောက်လို့ အချိုးတကျ၊ မပြတ်မစဲအားထုတ်ကြတဲ့အတွက် ဝါဆိုလဆုပ် တရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊ လေးရက်နေ့များမှာ အစဉ်အတိုင်း သောတာပန် ဖြစ်ပြီး ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်း ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီလို ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးစလုံး သောတာပန်ဖြစ်ပြီး ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ်ကို ရခဲ့ကြပြီးတဲ့နောက် ဝါဆိုလဆုပ် ငါးရက်နေ့မှာ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရစေရန် အတွက် ဒီ အနတ္တလက္ခဏသုတ် တရားတော်ကြီးကို မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဒီနေရာမှာလည်း စဉ်းစားစရာကတော့ ရှိပါသေးတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ကား သောတာပန်ဆိုတာ အနတ္တ လက္ခဏာကိုသိပြီးမှ ဖြစ်တာမဟုတ်ပါလား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိခေါ်တဲ့ အတ္တအစွဲဟာ လုံးဝကင်းနေပြီး မဟုတ်ပါလား။ ဒီလို အနတ္တ လက္ခဏာကို သိပြီးတော့ အတ္တစွဲကင်းနေတဲ့ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဘာကြောင့် ဒီအနတ္တလက္ခဏသုတ် တရားတော်ကြီး ကို ဟောကြားရပါလိမ့်မလဲလို့ ဒီလိုစဉ်းစားစရာ ရှိပါတယ်။

ဒိဋ္ဌိမာနကို ပယ်ရန်

အဖြေကတော့ သောတာပန်ဟာ အနတ္တလက္ခဏာကို သိပြီးဖြစ်တယ်ဆိုတာလဲ ဟုတ်တယ်။ အတ္တစွဲ ကင်းနေပြီဆိုတာ လဲမှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့တူတဲ့ မာန ဆိုတာကတော့ သောတာပန်မှာ ရှိနေသေးတယ်။ ဒီမာနက အတ္တကောင်၊ အသက် ကောင်၊ ငါကောင် တကယ်ရှိတဲ့အနေနဲ့တော့ စွဲလမ်းတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတွေကို အမှီပြုပြီးတော့ ငါဆိုတဲ့ အနေနဲ့ တက်ကြွထောင်လွှားပြီးတော့ စွဲလမ်းနေပါတယ်။ အဲဒါကို “အသ္မိမာန” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ငါဘဲလို့တက်ကြွထောင် လွှားတဲ့ သဘောပါဘဲ။ သူ့ကို “ဒိဋ္ဌိမာန” လို့လဲ ခေါ်ပါတယ်။ ဒိဋ္ဌိနှင့် ခပ်တူတူ ဖြစ်နေလို့ ဒိဋ္ဌိရဲ့ကိုယ်စားလှယ် သဘောရှိတဲ့ “မာန” လို့ဆိုလိုပါတယ်။ ဒီမာနကို သောတာပတ္တိမဂ်က မပယ်နိုင်ပါဘူး။ အထက်မဂ် များကမှ ပယ်နိုင်ပါတယ်။ အထက်မဂ် ထဲမှာတောင် အရဟတ္တမဂ်ကမှ အကြွင်းမဲ့ ပယ်နိုင်တယ်။

ဒီအချက်ကို အဘိဓမ္မပိဋက မေဃသင်္ဂဏီ ပါဠိတော်၏ အဖွင့် အဋ္ဌသာလိနီ ဆိုတဲ့ အဋ္ဌကထာမှာ ဒီလိုရှင်းလင်းပြထား ပါတယ်။ သောတာပတ္တိမဂ်မှာပါတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်က သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အရင်းခံရှိတဲ့ ၆၂-ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို အကြွင်းမဲ့ပယ် တယ်။ ဒါပေမဲ့ သောတာပန်၏ သန္တာန်မှာ သကဒါဂါမိမဂ်နဲ့ပယ်ရမည့် မာနက ရှိနေသေးတယ်။ အဲဒီ မာနက ဒိဋ္ဌိအရာမှာ တည်နေတယ်။ ဒိဋ္ဌိအရာမှာ တည်တယ် ဆိုတာ ဒိဋ္ဌိနဲ့ခပ်တူတူ ဖြစ်နေတာကိုဘဲ ဆိုလိုပါတယ်။ သကဒါဂါမိမဂ်မှာပါတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိက အဲဒီမာနကို ပယ်တယ်။ သကဒါဂါမိမဂ်မှာလဲ အနာဂါမိမဂ်နဲ့ ပယ်ရမည့် မာနက ရှိနေသေးတယ်။ အဲဒီမာနကို အနာဂါမိမဂ်မှာပါတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိက ပယ်တယ်။ အနာဂါမိမဂ်မှာလဲ အရဟတ္တမဂ်နဲ့ ပယ်ရမည့် မာနက ရှိနေသေးတယ်။ အဲဒီမာန ကို အရဟတ္တမဂ်မှာပါတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိက အကြွင်းမဲ့ ပယ်တယ်လို့ ဒီလို ရှင်းပြထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် အထက်မဂ်များနှင့် ပယ်ရမည့် “အသ္မိမာန” လို့ခေါ်တဲ့ ဒိဋ္ဌိရဲ့ကိုယ်စားလှယ် ငါ့စွဲဒိဋ္ဌိမာန ကို ပယ်နိုင်ရန် အတွက် သောတာပန်ဖြစ်ပြီးသော ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတော်များကို မြတ်စွာဘုရားက ဒီအနတ္တလက္ခဏသုတ် တရားတော်ကြီးကို ဟောတော်မူရတယ်။ ဒီအနတ္တလက္ခဏာဟာ အလွန်လဲ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီအနတ္တလက္ခဏာကို မသိလျှင် မဂ်ဖိုလ်ကို မရနိုင် ပါဘူး။ ပြီးတော့ ဒီအနတ္တလက္ခဏာက သိဘို့လဲခဲယဉ်းပါတယ်။ သာသနာပမှာဆိုလျှင် မသိနိုင်ပါဘူး။ သာသနာတော်တွင်းမှာ မှ သိနိုင်ပါတယ်။ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ ဆိုတာတွေကတော့ အတုနဲ့အစစ် နှစ်မျိုးစီရှိတဲ့ အတွက် အနိစ္စတု၊ ဒုက္ခ တုတွေကိုတော့ သာသနာပမှာလဲ သိနိုင်ကြပါတယ်။ အနတ္တလက္ခဏာကတော့ အဲဒီလို အတုရယ်လို့ အရှိတဲ့အတွက် သာသနာပမှာ မသိနိုင်ပါဘူး။ သာသနာအတွင်းမှာတောင်မှ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာအစစ်တွေကို သိမြင်ပါမှ အနတ္တလက္ခဏာကို သိနိုင်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီသုတ်မှာ ရှေးဦးစွာ ဒုက္ခလက္ခဏာအစစ်ဖြင့် အနတ္တလက္ခဏာကိုဖော်ပြပြီး ဟောသွားပါတယ်။ အဲဒီအနတ္တလက္ခဏာကို သေသေချာချာ နားလည်အောင် ရှိရှိသေသေ စူးစိုက်ပြီး နာယူကြ နှလုံးသွင်းကြစေလိုပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားက ဒီလိုစပြီး ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

သုတ်၏ ဘာသာပြန်

၁-ဣပက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ရဟန်းတို့-ရုပ်သည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင်မဟုတ်ပေ။ အတ္တကောင် ဟုတ်ပါမူ ဤရုပ်သည် နှိပ်စက် ဘို့ရာ မဖြစ်တန်လေရာ။ “ငါ၏ရုပ်သည် ဤလိုအကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဤလို အဆိုးကား မဖြစ်ပါလင့်” ဟုရုပ်၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေရာ၏။

အမှန်အားဖြင့်မူကား ရုပ်သည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင်မဟုတ်ပေ။ အတ္တကောင် မဟုတ်သောကြောင့် ပင်လျှင် ရုပ်သည် နှိပ်စက်ဘို့ရာလဲ ဖြစ်လျက် ရှိချေသည်။ “ငါ၏ရုပ်သည် ဤလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဤလို အဆိုး ကား မဖြစ်ပါစေလင့်” ဟု ရုပ်၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ မရဘဲ ရှိချေသည်။

မှတ်ဖွယ်ဆောင်ပုဒ်များ

ဤအရာ၌ ဗာလပုထုဇဉ်တို့ စွဲလမ်းသော အတ္တမှာ ဇီဝအတ္တ၊ ပရမအတ္တ ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။ ကမ္ဘာလောကနှင့် သတ္တဝါတွေကို ဖန်ဆင်းသူဟု ထင်မှတ်စွဲလမ်းအပ်သော ထာဝရဘုရား၏ အတ္တကို ပရမအတ္တ ဟုခေါ်သည်။ ဖန်ဆင်းထား သည်ဟု ထင်မှတ်စွဲလမ်းအပ်သော သတ္တဝါများ၏ အတ္တကို ဇီဝအတ္တ ဟုခေါ်သည်။ ထိုအတ္တကို သာမီ နိဝါသီ ကာရက ဝေဒက ဟု ထင်မှတ်စွဲလမ်းကြ၏။ ထိုတွင် -

- (က) ကိုယ်ထဲမှာ အလိုရှိတိုင်း အစိုးရသော ငါကောင်ရှိသည်ဟု ထင်တာက သာမီအတ္တစွဲ။
- (ခ) ကိုယ်ထဲမှာ အမြဲတည်နေသော ငါကောင်ရှိသည်ဟု ထင်တာက နိဝါသီအတ္တစွဲ။
- (ဂ) အမူအရာဟူသမျှကို ငါကောင်ကပင် ပြုလုပ်သည်ဟု ထင်တာက ကာရကအတ္တစွဲ။
- (ဃ) အကောင်းအဆိုးဟူသမျှကို ငါကောင်ကပင် ခံစားသည်ဟု ထင်တာက ဝေဒကအတ္တစွဲ။

၂-ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ရဟန်းတို့-ခံစားမှုဝေဒနာသည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင်မဟုတ်ပေ။ အတ္တကောင် ဟုတ်ပါမူ ဤ ဝေဒနာသည် နှိပ်စက်ဘို့ရာ မဖြစ်တန်ရာ။ “ငါ၏ဝေဒနာသည် ဤလို အကောင်းချည်းဖြစ်ပါစေ၊ ဤလိုအဆိုးကား မဖြစ်ပါ စေလင့်” ဟု ဝေဒနာ၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေရာ၏။

အမှန်အားဖြင့်မူကား ခံစားမှု-ဝေဒနာသည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင်မဟုတ်ပေ။ အတ္တကောင်မဟုတ် သောကြောင့်ပင်လျှင် ဝေဒနာသည် နှိပ်စက်ဘို့ရာလဲ ဖြစ်လျက်ရှိချေသည်။ “ငါ၏ဝေဒနာသည် ဤလိုအကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဤလိုအဆိုးကား မဖြစ်ပါစေလင့်” ဟု ဝေဒနာ၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ မရဘဲ ရှိချေသည်။

၃-သညာက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ရဟန်းတို့-မှတ်သားမှု သညာသည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင် မဟုတ်ပေ။ အတ္တကောင် ဟုတ်ပါမူ ဤ သညာသည် နှိပ်စက်ဘို့ရာ မဖြစ်တန်လေရာ။ “ငါ၏သညာသည် ဤလိုအကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဤလိုအဆိုးကား မဖြစ်ပါ စေလင့်” ဟု သညာ၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေရာ၏။

အမှန်အားဖြင့်မူကား မှတ်သားမှု-သညာသည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင်မဟုတ်ပေ။ အတ္တကောင် မဟုတ်သောကြောင့်ပင်လျှင် သညာသည် နှိပ်စက်ဘို့ရာလဲဖြစ်လျက်ရှိချေသည်။ “ငါ၏ သညာသည် ဤလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဤလို အဆိုးကား မဖြစ်ပါစေလင့်” ဟု သညာ၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ မရဘဲ ရှိချေသည်။

၄-သင်္ခါရက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ရဟန်းတို့-ပြုပြင် အားထုတ်မှု သင်္ခါရတို့သည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင်မဟုတ်ပေ၊ အတ္တကောင် ဟုတ်ပါမူ ဤသင်္ခါရတို့သည် နှိပ်စက်ဘို့ရာ မဖြစ်ကြတန်လေရာ။ “ငါ၏ သင်္ခါရတို့သည် ဤလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ကြပါစေ၊ ဤလို အဆိုးကား မဖြစ်ကြပါစေလင့်” ဟု သင်္ခါရတို့၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေရာ၏။

မှန်အားဖြင့်မူကား ပြုပြင်အားထုတ်မှု သင်္ခါရတို့သည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင်မဟုတ်ပေ၊ အတ္တကောင် မဟုတ်သောကြောင့်ပင်လျှင် သင်္ခါရတို့သည် နှိပ်စက်ဘို့ရာလဲ ဖြစ်လျက် ရှိကြချေသည်။ “ငါ၏ သင်္ခါရတို့သည် ဤလို အကောင်းချည်း ဖြစ်ကြပါစေ၊ ဤလို အဆိုးကား မဖြစ်ကြပါစေလင့်” ဟု သင်္ခါရတို့၌ စီမံခန့်ခွဲ၍ပင် မရဘဲ ရှိချေသည်။

၅-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ရဟန်းတို့-ကြံသိမှု စိတ်ဝိညာဉ်သည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင် မဟုတ်ပေ၊ အတ္တကောင် ဟုတ်ပါမူ ဤစိတ်ဝိညာဉ်သည် နှိပ်စက်ဘို့ရာ မဖြစ်တန်လေရာ။ “ငါ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် ဤလို အကောင်းချည်းဖြစ်ပါစေ၊ ဤလို အဆိုးကား မဖြစ်ပါစေလင့်” ဟု စိတ်ဝိညာဉ်၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ ရလေရာ၏။

အမှန်အားဖြင့်မူကား ကြံသိမှု စိတ်ဝိညာဉ်သည် အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင်မဟုတ်ပေ၊ အတ္တကောင် မဟုတ်သောကြောင့်ပင်လျှင် စိတ်ဝိညာဉ်သည် နှိပ်စက်ဘို့ရာလဲ ဖြစ်လျက် ရှိချေသည်။ “ငါ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ဤလို အကောင်းချည်းဖြစ်ပါစေ၊ ဤလိုအဆိုးကား မဖြစ်ပါစေလင့်” ဟု စိတ်ဝိညာဉ်၌ စီမံခန့်ခွဲ၍လဲ မရဘဲ ရှိချေသည်။

မှတ်ပွယ်ဆောင်ပုဒ်များ

- (က) ပညတ်အနိစ္စ၊ သိရုံမျှ၊ အနတ္တ မမြင်နိုင်။ (အိုးကွဲခြင်း၊ လူသေခြင်းမျိုး ပညတ်အနိစ္စ)။
- (ခ) ပညတ်ဒုက္ခ၊ သိရုံမျှ၊ အနတ္တ မမြင်နိုင်။ (ဆူးစူးခြင်း စသည်ကြောင့် နာကျင် ခံခက်ခြင်းမျိုး ပညတ် ဒုက္ခ)။
- (ဂ) ပရမတ်အနိစ္စ၊ သိမြင်မှ၊ အနတ္တ မြင်နိုင်သည်။
- (ဃ) ပရမတ်ဒုက္ခ၊ သိမြင်မှ အနတ္တ မြင်နိုင်သည်။
- (င) လက္ခဏာစစ်တွင်၊ တခုမြင်၊ အကုန်ပင် သိတော့သည်။

အနုပဿနာ ၃ ပါး ဆောင်ပုဒ်များ

- ၁။ အနိစ္စကို သိရမည်၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို သိရမည်၊ အနိစ္စနုပဿနာကို သိရမည်။
 - (က) ဖြစ်ပျက်သမျှ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာက **အနိစ္စတရား။**
 - (ခ) ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် ကွယ်ပျောက်သွားတာက **အနိစ္စလက္ခဏာ။**
 - (ဂ) ရှုမှတ်ဆဲမှာ ကွယ်ပျောက်သွားတာကို တွေ့ရ၍ မမြဲဟု သိတာက **အနိစ္စနုပဿနာဉာဏ်။**
- ၂။ ဒုက္ခကို သိရမည်၊ ဒုက္ခလက္ခဏာကို သိရမည်၊ ဒုက္ခနုပဿနာကို သိရမည်။
 - (က) ဖြစ်ပျက်နှစ်ရပ် နှိပ်စက်အပ်တဲ့ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာက **ဒုက္ခတရား။**
 - (ခ) ဖြစ်ပျက်နှစ်ရပ် မပျက်နှိပ်စက်တာက **ဒုက္ခလက္ခဏာ။**
 - (ဂ) ရှုမှတ်ဆဲမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာကို တွေ့ရ၍ ဆင်းရဲဟုသိတာက **ဒုက္ခနုပဿနာဉာဏ်။**
- ၃။ အနတ္တကို သိရမည်၊ အနတ္တ လက္ခဏာကို သိရမည်၊ အနတ္တနုပဿနာကို သိရမည်။

(က) သူ့သဘောအတိုင်း ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာက **အနတ္တတရား။**

(ခ) အလိုအတိုင်းမဖြစ်တာက **အနတ္တလက္ခဏာ။**

(ဂ) ရှုမှတ်ဆဲမှာ အလိုအတိုင်းမဖြစ်တာကို တွေ့ရ၍ အစိုးမရ ငါကောင် မဟုတ်ဟု သိတာက **အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်။**

အနတ္တလက္ခဏာကို ယနဖုံးသည်

(က) ရှေ့နောက်တရား၊ ခဏပြားလျက်၊ ပိုင်းခြားမပြတ်၊ ငါကောင်မှတ်၊ ပေါ်လတ် **သန္တတိဃန** တည်း။

(ခ) ရုပ်နာမ်အများ၊ သဘောပြားလျက်၊ ပိုင်းခြားမပြတ်၊ ငါကောင်မှတ်၊ ပေါ်လတ် **သမူဟဃန**တည်း။

(ဂ) ရုပ်နာမ်အများ၊ ကိစ္စပြားလျက်၊ ပိုင်းခြားမပြတ်၊ ငါကောင်မှတ်၊ ပေါ်လတ် **ကိစ္စဃန** တည်း။

(ဃ) နာမ်သဘောများ၊ အာရုံပြားလျက်၊ ပိုင်းခြားမပြတ်၊ ငါကောင်မှတ်၊ ပေါ်လတ် **အရမ္မဏဃန** တည်း။

(င) ဖြစ်ခိုက်တရား၊ မပိုင်းခြား၍၊ လေးပါးဃန၊ ထင်ပေါ်က၊ အတ္တ စွဲလမ်းသည်။

(စ) ဖြစ်ခိုက်တရား၊ ရှုပိုင်ခြား၍၊ လေးပါးဃန၊ ကြေပျက်မှ၊ အနတ္တဉာဏ် ပေါ်သည်။

(ဆ) ဉာဏ်မှန်အနတ္တ၊ ပြည့်စုံမှ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ် ရောက်နိုင်သည်။

၆-ရှုပက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

ရဟန်းတို့-ဒါကို ဘယ်လို ထင်ကြသလဲ၊ ရုပ်ဟာ မြဲသလား၊ မမြဲသလား။

မမြဲပါဘုရား။

မမြဲတဲ့ တရားဟာ ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲလား၊ နှစ်သက်ဖွယ် ချမ်းသာလား။

ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲပါဘုရား။

မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို ငါ့ဥစ္စာဟု၊ ငါဟု၊ ငါ၏အတ္တ အထည်ကိုယ်ဟု ထင်မှတ်ရန် သင့်ပါမည်လား။

မသင့်ပါဘုရား။

၇-ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

ခံစားမှု-ဝေဒနာဟာ မြဲသလား၊ မမြဲသလား။

မမြဲပါဘုရား။

မမြဲတဲ့ တရားဟာ ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲလား၊ နှစ်သက်ဖွယ် ချမ်းသာလား။

ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲပါဘုရား။

မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို ငါ့ဥစ္စာဟု၊ ငါဟု၊ ငါ၏အတ္တအထည်ကိုယ်ဟု ထင်မှတ်ရန် သင့်ပါမည်လား။

မသင့်ပါဘုရား။

၈-သညာက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

မှတ်သားမှု-သညာဟာ မြဲသလား၊ မမြဲသလား။

မမြဲပါဘုရား။

မမြဲတဲ့ တရားဟာ ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲလား၊ နှစ်သက်ဖွယ် ချမ်းသာလား။

ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲပါဘုရား။

မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို ငါ့ဥစ္စာဟု၊ ငါဟု၊ ငါ၏အတ္တအထည်ကိုယ်ဟု ထင်မှတ်ရန် သင့်ပါမည်လား။

မသင့်ပါဘုရား။

၉-သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

ပြုပြင်အားထုတ်မှု-သင်္ခါရတရားတွေဟာ မြဲသလား၊ မမြဲသလား။

မမြဲပါဘုရား။

မမြဲတဲ့ တရားဟာ ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲလား၊ နှစ်သက်ဖွယ် ချမ်းသာလား။

ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲပါဘုရား။

မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို ငါ့ဥစ္စာဟု၊ ငါဟု၊ ငါ၏အတ္တအထည်ကိုယ်ဟု ထင်မှတ်ရန် သင့်ပါမည်လား။

မသင့်ပါဘုရား။

၁၀-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး စိစစ်ချက်

ကြံသိမှု စိတ်ဝိညာဉ်ဟာ မြဲသလား၊ မမြဲသလား။

မမြဲပါဘုရား။

မမြဲတဲ့ တရားဟာ ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲလား၊ နှစ်သက်ဖွယ် ချမ်းသာလား။

ကြောက်ဖွယ် ဆင်းရဲပါဘုရား။

မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ ပြောင်းလဲ ဖောက်ပြန်တတ်သော တရားကို ငါ့ဥစ္စာဟု၊ ငါဟု၊ ငါ၏အတ္တအထည်ကိုယ်ဟု ထင်မှတ်ရန် သင့်ပါမည်လား။

မသင့်ပါဘုရား။

(ငါ့ဥစ္စာဟု သာယာသိမ်းပိုက်ရန်လည်း မသင့်၊ ငါဘဲဟု ဂုဏ်ယူပြီး အထင်ကြီးရန်လည်း မသင့်၊ ငါ၏အတ္တ အထည်ကိုယ်ဘဲဟု ထင်မှတ်စွဲလမ်းရန်လည်း မသင့်ဟု ဆိုလိုသည်။)

၁၁-ရုပ်တရား၌ ၁၁-ဌာနဖြင့် ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

ရဟန်းတို့-ထိုသို့ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ၏အတ္တဟု ထင်မှတ်ရန် မသင့်သောကြောင့် ရုပ်သည် လွန်ပြီး-အတိတ်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်လတ်-အနာဂတ် ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ဆဲ-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်စေ၊ အတွင်းကဖြစ်စေ၊ အပြင်ကဖြစ်စေ၊ အကြမ်းဖြစ်စေ၊ အနုဖြစ်စေ၊ အညံ့ဖြစ်စေ၊ အကောင်းဖြစ်စေ၊ အဝေးဖြစ်စေ၊ အနီးဖြစ်စေ၊ ထိုရုပ်ဟူသမျှကို ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါ မဟုတ်၊ ငါ၏အတ္တမဟုတ် ဟု ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင် အမှန်အတိုင်း သိမြင်အောင်ရှုရမည်။

၁၂-ဝေဒနာ၌ ၁၁-ဌာနဖြင့် ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

ရဟန်းတို့-ထိုသို့ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ၏အတ္တဟု ထင်မှတ်ရန်မသင့်သောကြောင့် ခံစားမှု-ဝေဒနာသည် လွန်ပြီးအတိတ် ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်လတ်-အနာဂတ် ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ဆဲ-ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်စေ၊ အတွင်းက ဖြစ်စေ၊ အပြင်က ဖြစ်စေ၊ အကြမ်း ဖြစ်စေ၊ အနု ဖြစ်စေ၊ အညံ့ ဖြစ်စေ၊ အကောင်း ဖြစ်စေ၊ အဝေး ဖြစ်စေ၊ အနီး ဖြစ်စေ၊ ထိုခံစားမှု- ဝေဒနာဟူသမျှကို ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ် ငါ၏ အတ္တမဟုတ်ဟု ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင်အမှန်အတိုင်း သိမြင်အောင် ရှုရမည်။

၁၃-သညာ၌ ၁၁-ဌာနဖြင့် ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

ရဟန်းတို့-ထိုသို့ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ၏အတ္တဟု ထင်မှတ်ရန် အသင့်သောကြောင့် မှတ်သားမှု သညာသည် လွန်ပြီး- အတိတ် ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်လတ်-အနာဂတ် ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ဆဲ-ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်စေ၊ အတွင်းက ဖြစ်စေ၊ အပြင်က ဖြစ်စေ၊ အကြမ်း ဖြစ်စေ၊ အနု ဖြစ်စေ၊ အညံ့ ဖြစ်စေ၊ အကောင်း ဖြစ်စေ၊ အဝေး ဖြစ်စေ၊ အနီး ဖြစ်စေ၊ ထိုမှတ်သားမှုသညာဟူသမျှကို ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်၊ ငါမဟုတ် ငါ၏ အတ္တမဟုတ်ဟု ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင်အမှန်အတိုင်း သိမြင်အောင် ရှုရမည်။

၁၄-သင်္ခါရတို့၌ ၁၁-ဌာနဖြင့် ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

ရဟန်းတို့-ထိုသို့ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ၏ အတ္တဟု ထင်မှတ်ရန် မသင့်သောကြောင့် ပြုပြင် အားထုတ်မှု - သင်္ခါရတို့ သည်လွန်ပြီး-အတိတ်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်လတ်-အနာဂတ် ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ဆဲ-ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်စေ၊ အတွင်းက ဖြစ်စေ၊ အပြင်က ဖြစ်စေ၊ အကြမ်း ဖြစ်စေ၊ အနု ဖြစ်စေ၊ အညံ့ ဖြစ်စေ၊ အကောင်း ဖြစ်စေ၊ အဝေး ဖြစ်စေ၊ အနီး ဖြစ်စေ၊ ထိုပြုပြင်စီရင်မှု - သင်္ခါရဟူ သမျှကို ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ် ငါ၏ အတ္တမဟုတ်ဟု ဉာဏ်ဖြင့်ထင်ထင်အမှန်အတိုင်း သိမြင်အောင် ရှုရမည်။

၁၅-ဝိညာဏ်၌ ၁၁-ဌာနဖြင့် ရှုရန် ညွှန်ပြချက်

ရဟန်းတို့-ထိုသို့ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ၏ အတ္တဟု ထင်မှတ်ရန် မသင့်သောကြောင့် ကြံသိမှု - စိတ်ဝိညာဉ်သည် လွန်ပြီး -အတိတ်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်လတ်-အနာဂတ် ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်ဆဲ-ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်စေ၊ အတွင်းက ဖြစ်စေ၊ အပြင်က ဖြစ်စေ၊ အကြမ်း ဖြစ်စေ၊ အနု ဖြစ်စေ၊ အညံ့ ဖြစ်စေ၊ အကောင်း ဖြစ်စေ၊ အဝေး ဖြစ်စေ၊ အနီး ဖြစ်စေ၊ ထိုကြံသိမှု - စိတ်ဝိညာဉ်ဟူသမျှကို ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်၊ ငါမဟုတ် ငါ၏ အတ္တမဟုတ်ဟု ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင် အမှန်အတိုင်း သိမြင်အောင် ရှုရမည်။

ရုပ်ကို ၁၁-ဌာနဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

- (က) ရှေးဘဝက ရုပ်သည် ယခုဘဝသို့ မရောက်လာ၊ ရှေးဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီ၊ ယခုဘဝရုပ်သည် လည်း နောင်ဘဝသို့ ရောက်မည်မဟုတ်၊ ယခုဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက် ကွယ်ပျောက်သွားမည်။ ထို့ကြောင့်ရုပ်သည် အနိစ္စ-မမြဲပါတကား၊ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲပါတကား၊ အနတ္တ-အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင်မဟုတ်၊ သဘော တရား မျှပါတကား။
- (ခ) ရှေးရှေးနှစ်၊ ရှေးရှေးလ၊ ရှေးရှေးရက်၊ ရှေးရှေးအချိန်ကာလများက ရုပ်သည် ယခုနှစ်၊ ယခုလ၊ ယခုရက်၊ ယခု အချိန်ကာလသို့မရောက်လာ၊ ယခုရုပ်သည်လည်း နောက်နောက်နှစ်၊ နောက်နောက်လ၊ နောက်နောက်ရက်၊ နောက်နောက် အချိန်ကာလများသို့ ရောက်မည်မဟုတ်၊ ယခုပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ရုပ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပါတကား။
- (ဂ) အတွင်းကရုပ်သည် အပြင်မရောက်၊ အပြင်ကရုပ်လဲ အတွင်းမရောက်လာ။ ထိုထို ခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွား သောကြောင့် ရုပ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။

- (ဃ) ရုပ်ကြမ်းက ရုပ်နုမဖြစ်၊ ရုပ်နုကလဲ ရုပ်ကြမ်းမဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ရုပ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (င) ရုပ်ညွှံ့က ရုပ်ကောင်းမဖြစ်၊ ရုပ်ကောင်းကလဲ ရုပ်ညွှံ့မဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ရုပ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (စ) အဝေးကရုပ်သည် အနီးမရောက်လာ၊ အနီးက ရုပ်လဲ အဝေးမရောက်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ရုပ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။

ဝေဒနာကို ၁၁-ဋ္ဌာနဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

- (က) ရှေးဘဝက ဝေဒနာသည် ယခုဘဝသို့ မရောက်လာ၊ ရှေးဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက်ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီ။ ယခုဘဝ ဝေဒနာသည်လည်း နောင်ဘဝသို့ ရောက်မည်မဟုတ်။ ယခုဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက်ကွယ်ပျောက်သွားမည်။ ထို့ကြောင့် ဝေဒနာသည် အနိစ္စ-မမြဲပါတကား။ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲပါတကား။ အနတ္တ-အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင် မဟုတ်။ သဘောတရားမျှပါတကား။
- (ခ) ရှေးရှေးနှစ်၊ ရှေးရှေးလ၊ ရှေးရှေးရက်၊ ဣ-ရှေးအချိန်ကာလများက ဝေဒနာသည် ယခုနှစ်၊ ယခုလ၊ ယခုရက်၊ ယခုအချိန်ကာလသို့မရောက်လာ၊ ယခုဝေဒနာသည်လည်း နောက်နောက်နှစ်၊ နောက်နောက်လ၊ နောက်နောက်ရက်၊ နောက်နောက် အချိန်ကာလများသို့ ရောက်မည်မဟုတ်။ ယခုပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ဝေဒနာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပါတကား။
- (ဂ) အတွင်းကဝေဒနာသည် အပြင်မရောက်၊ အပြင်ကဝေဒနာလဲ အတွင်းမရောက်လာ။ ထိုထို ခဏမှာပင် ချုပ်ပျက် သွားသောကြောင့် ဝေဒနာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (ဃ) ဝေဒနာကြမ်းက ဝေဒနာနုမဖြစ်၊ ဝေဒနာနုကလဲ ဝေဒနာကြမ်းမဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ဝေဒနာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (င) ဝေဒနာညွှံ့က ဝေဒနာကောင်းမဖြစ်၊ ဝေဒနာကောင်းကလဲ ဝေဒနာညွှံ့မဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ဝေဒနာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (စ) အဝေးက ဝေဒနာသည် အနီးမရောက်လာ၊ အနီးက ဝေဒနာလဲ အဝေးမရောက်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ဝေဒနာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။

သညာကို ၁၁-ဋ္ဌာနဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

- (က) ရှေးဘဝက သညာသည် ယခုဘဝသို့ မရောက်လာ၊ ရှေးဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီ။ ယခုဘဝ သညာသည်လည်း နောင်ဘဝသို့ ရောက်မည်မဟုတ်။ ယခုဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက် ကွယ်ပျောက်သွားမည်။ ထို့ကြောင့် သညာသည် အနိစ္စ-မမြဲပါတကား။ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲပါတကား။ အနတ္တ-အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင် မဟုတ်။ သဘောတရားမျှပါတကား။
- (ခ) ရှေးရှေးနှစ်၊ ရှေးရှေးလ၊ ရှေးရှေးရက်၊ ရှေးရှေးအချိန်ကာလများက သညာသည် ယခုနှစ်၊ ယခုလ၊ ယခုရက်၊ ယခုအချိန်ကာလသို့မရောက်လာ၊ ယခုသညာသည်လည်း နောက်နောက်နှစ်၊ နောက်နောက်လ၊ နောက်နောက်ရက်၊ နောက်နောက် အချိန်ကာလများသို့ ရောက်မည်မဟုတ်။ ယခုပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် သညာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပါတကား။
- (ဂ) အတွင်းကသညာသည် အပြင်မရောက်၊ အပြင်ကသညာလဲ အတွင်းမရောက်လာ။ ထိုထို ခဏမှာပင် ချုပ်ပျက် သွားသောကြောင့် သညာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (ဃ) သညာကြမ်းက သညာနုမဖြစ်၊ သညာနုကလဲ သညာကြမ်းမဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် သညာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။

- (င) သညာညွှန်က သညာကောင်းမဖြစ်၊ သညာကောင်းကလဲ သညာညွှန်မဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် သညာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (စ) အဝေးက သညာသည် အနီးမရောက်လာ၊ အနီးက သညာလဲ အဝေးမရောက်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် သညာသည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။

သင်္ခါရတို့ကို ၁၁-ဋ္ဌာနဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

- (က) ရှေးဘဝက သင်္ခါရတို့သည် ယခုဘဝသို့ မရောက်လာ၊ ရှေးဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီ။ ယခုဘဝ သင်္ခါရတို့သည်လည်း နောင်ဘဝသို့ ရောက်မည် မဟုတ်၊ ယခုဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက် ကွယ်ပျောက်သွားမည်။ ထို့ကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် အနိစ္စ-မမြဲပါတကား၊ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲပါတကား၊ အနတ္တ-အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင် မဟုတ်၊ သဘောတရားမျှပါတကား။
- (ခ) ရှေးရှေးနှစ်၊ ရှေးရှေးလ၊ ရှေးရှေးရက်၊ ရှေးရှေးအချိန်ကာလများက သင်္ခါရတို့သည် ယခုနှစ်၊ ယခုလ၊ ယခုရက်၊ ယခုအချိန်ကာလသို့မရောက်လာ၊ ယခုသင်္ခါရတို့သည်လည်း နောက်နောက်နှစ်၊ နောက်နောက်လ၊ နောက်နောက်ရက်၊ နောက်နောက် အချိန်ကာလများသို့ ရောက်မည်မဟုတ်၊ ယခုပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပါတကား။
- (ဂ) အတွင်းက သင်္ခါရတို့သည် အပြင်မရောက်၊ အပြင်က သင်္ခါရတို့လဲ အတွင်းမရောက်လာ။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (ဃ) သင်္ခါရကြမ်းတိုက်က သင်္ခါရနု မဖြစ်၊ သင်္ခါရနုတို့ကလဲ သင်္ခါရကြမ်း မဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (င) သင်္ခါရ ညွှန်တို့က သင်္ခါရကောင်း မဖြစ်၊ သင်္ခါရကောင်းတို့ကလဲ သင်္ခါရညွှန် မဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (စ) အဝေးက သင်္ခါရတို့သည် အနီးမရောက်လာ၊ အနီးက သင်္ခါရတို့လဲ အဝေးမရောက်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။

ဝိညာဉ်ကို ၁၁-ဋ္ဌာနဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ပုံ ဆောင်ပုဒ်များ

- (က) ရှေးဘဝက ဝိညာဉ်သည် ယခုဘဝသို့ မရောက်လာ၊ ရှေးဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက် ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီ။ ယခုဘဝ ဝိညာဉ်သည်လည်း နောင်ဘဝသို့ ရောက်မည် မဟုတ်၊ ယခုဘဝမှာပင် ချုပ်ပျက် ကွယ်ပျောက်သွားမည်။ ထို့ကြောင့် ဝိညာဉ်သည် အနိစ္စ-မမြဲပါတကား၊ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲပါတကား၊ အနတ္တ-အစိုးရသော အတွင်းသား အတ္တကောင် မဟုတ်၊ သဘောတရားမျှပါတကား။
- (ခ) ရှေးရှေးနှစ်၊ ရှေးရှေးလ၊ ရှေးရှေးရက်၊ ရှေးရှေးအချိန်ကာလများက ဝိညာဉ်သည် ယခုနှစ်၊ ယခုလ၊ ယခုရက်၊ ယခုအချိန်ကာလသို့မရောက်လာ၊ ယခု ဝိညာဉ်သည်လည်း နောက်နောက်နှစ်၊ နောက်နောက်လ၊ နောက်နောက်ရက်၊ နောက်နောက် အချိန်ကာလများသို့ ရောက်မည်မဟုတ်၊ ယခုပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ဝိညာဉ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တပါတကား။
- (ဂ) အတွင်းက ဝိညာဉ်သည် အပြင်မရောက်၊ အပြင်က ဝိညာဉ်လဲ အတွင်းမရောက်လာ။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ဝိညာဉ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (ဃ) ဝိညာဉ်ကြမ်းက ဝိညာဉ်နုမဖြစ်၊ ဝိညာဉ်နုကလဲ ဝိညာဉ်ကြမ်းမဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ဝိညာဉ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။
- (င) ဝိညာဉ်ညွှန်က ဝိညာဉ်ကောင်းမဖြစ်၊ ဝိညာဉ်ကောင်းကလဲ ဝိညာဉ်ညွှန်မဖြစ်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ဝိညာဉ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။

(စ) အဝေးက ဝိညာဉ်သည် အနီးမရောက်လာ၊ အနီးက ဝိညာဉ်လဲ အဝေးမရောက်။ ထိုထိုခဏမှာပင် ချုပ်ပျက်သွားသောကြောင့် ဝိညာဉ်သည် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပါတကား။

၁၆- နိဗ္ဗိန္ဒညဏ်နှင့်တကွ မဂ်၊ ဖိုလ်ညဏ်များဖြစ်ပုံ

ရဟန်းတို့-အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော ဘုရားတပည့် အရိယာသာဝကသည် ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သိမြင်လျှင် ရုပ်၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့သည်၊ ဝေဒနာ၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့သည်၊ သညာ၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့သည်၊ သင်္ခါရတို့၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့သည်၊ စိတ်ဝိညာဉ်၌လည်း မပျော်မမွေ့ ငြီးငွေ့လေတော့သည်။

ငြီးငွေ့လျှင် တပ်စွဲခြင်း ကင်းလေတော့သည်၊ တပ်စွဲခြင်းကင်းသောကြောင့် လွတ်မြောက် လေတော့သည်၊ လွတ်မြောက်ပြီးလျှင် “ငါ့စိတ် လွတ်မြောက်သွားပြီ” ဟု ဆင်ခြင်လျက် အသိဉာဏ် ဖြစ်လာလေသည်။ “ဘဝသစ်ဖြစ်မှု ကုန်ပေပြီ၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးမှု ပြည့်စုံပေပြီ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို ပြုမှု ပြီးဆုံးပေပြီ၊ ဤကိစ္စအတွက် နောက်ထပ် ပြုရန်မရှိတော့ပြီ” ဟု ဆင်ခြင်လျက် သိလေတော့၏။

၁၇-ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတော်များ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ

ဤ **အနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်** တရားတော်ကြီးကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတော်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသည့် တရားတော်ကို ဝမ်းမြောက်ကြလျက် နှစ်သက်သဘောကျလေကုန်ပြီ။ ဤတရားတော်ကို ဟောစဉ်မှာ ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတော်ငါးပါးတို့၏ စိတ်နှလုံးတော်များသည် တစုံတခုကိုမျှ မစွဲလမ်းဘဲ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့မှ လွတ်မြောက်သွားကြပေ သတည်း။

ကဲ-တရာတော် အဆုံးသတ်တော့မယ်၊ ဒီအနတ္တလက္ခဏသုတ္တန်၌ ဟောကြားတော်မူအပ်သော အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာတို့နှင့်တကွ လိုရင်းပဓာနဖြစ်သော အနတ္တလက္ခဏာကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရှုမှတ်ပွားများ ပိုင်းခြားသိမြင်ကြ၍ အာသဝေါတရား ၄-ပါးတို့မှ လွတ်မြောက်ရာ ဖြစ်သော “အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်” ကို လျင်မြန်စွာ ဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပြီးပါပြီ။

မှာထားချက်။ ။ သုတ်၏ ဘာသာပြန်နှင့် ဆောင်ပုဒ်အကျဉ်းချုပ်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ဟောစဉ် အဓိပ္ပါယ်မှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းသောကြောင့် ဤစာအုပ်ငယ်၌ မဖော်ပြနိုင်ပါ။ ဤတရားတော်၌ ၁-မှ ၁၇-အထိ ဂဏန်းစဉ်နှင့် တကွ ပြထားသော ခေါင်းစဉ်အောက်ရှိစာပိုဒ်များမှာ သုတ်ရင်း၏ မြန်မာပြန်များ ဖြစ်ပါသည်။ ကြွင်းသောစာပိုဒ်များမှာ ဆရာတော်၏ အဓိပ္ပါယ်ဖော်ပြချက်နှင့် ဆောင်ပုဒ်များ ဖြစ်ပါသည်။